

O, DIE MANNEN

Klucht in twee bedrijven

door

G. MIELKE

vertaling

F.J. Rostink

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **O, DIE MANNEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **G. MIELKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **5** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

AUGUSTA

HABAKUK - haar man

MINA - hulp in de huishouding

ERNST

ANGELIE

EERSTE BEDRIJF

TONEEL:

Kamer. Gezellig zitje. Klok aan de wand. Deur midden. Deur rechts. Deur links.

(Mina komt midden op. Ze is 35 jaar, vrij omvangrijk van postuur, huishoudster van beroep. Ze is wat wij noemen een echte trouwe toegewijde ziel. Draagt het hart op de tong en heeft een zeer simpele kijk op de samenleving. Wat zij ondervonden heeft, geldt als algemene maatstaf voor het gedrag van alle mensen. Ze spreekt een leuk dialect, dat wij hier in onze tekst niet hebben nagestreefd, omdat iedere vereniging dit beter kan aanpassen aan de streek, waarin dit spelletje wordt opgevoerd)

MINA *(loopt naar de klok, riet er op, slaat verschrikt haar handen ineem)*: Maar maar maar...! Tien uur! Tien uur al! *(ziet verwijtend naar rechtse deur)* En meneer slaapt nog! Meneer ligt nog op ze poesies! *(dan plotseling verontwaardigd)* Kunstschilder van lik-me-vessie! Allemaal hetzelfde die mannen...! Gisterenavond had meneer club! Club! Club van collega's onder mekaar! Ideeën-uitwisseling! Ja ja, drie uur werd het! En alsmaar ideeën wisselen! Meneer zijn vrouw is voor veertien dagen naar zee. Moest er noodzakelijk uit voor haar gezondheid! En de vrouw is nog niet weg, of meneer moet nodig aan de boemel. Zijn schoonmoeder had wel gelijk, toen ze tegen me zei: *(bootst de hooghartige vinnige stem van schoonmama na)* „Mina, mijn dochter gaat voor veertien dagen weg. En je weet, hoe kunstschilders zijn! Geen man is te vertrouwen, maar kunstschilders spannen hierin de kroon. Dus pak je boeltje en doe "voor veertien dagen het huishouden van mijn schoonzoon. Maar niet om hem vet te voeren, daar zorgt ie zelf wel voor, maar om hem te bewaken als een hellehond! Je verliest hem geen seconde uit het oog! En binnen enkele dagen kom ik zelf met mijn man, om assistentie te verlenen. Mijn schoonzoon zal een trouwe echtgenoot blijven, zolang mijn dochter afwezig is!"... Trouwe echtgenoot...! Nou, ik beklag die arme vrouw aan zee...! *(woedend)* Ach... al die mannen zijn toch hetzelfde! Of je nu de een neemt, of de ander! Zo gauw ze een rok zien, zijn ze van de kaart! En dan beloven ze het blauw uit de hemel voor je te zullen plukken. Maar o wee, als ze weer een ander rokje zien, dat toevallig een beetje nauwer is dan het jouwe, *(laat hierbij onwillekeurig haar handen over haar brede heupen gaan)* dan houden ze het er op je

nooit meer terug te zien...! Dat is mij al vijftien keer overkomen... Maar nou trap ik er niet meer in! Ik veracht de mannen! Allemaal! Bah! (*Zij stond nu met haar rug naar rechtse deur, die zacht is opengegaan. Ernst Mangel heeft de laatste zinnen gehoord en niest nu opzettelijk*)

ERNST: Hatschi!

MINA (*schrikt hevig, draait zich om*): Ik schrik me dood!

ERNST (*lacht*): Dat kan ik me voorstellen! Iemand die filosofische beschouwingen houdt over de heren der schepping, hoort natuurlijk niemand binnenkomen! Maar waar blijft mijn ontbijt?

MINA (*zich kwaad opwindend*): Ontbijt? Ontbijt?

ERNST: Ja, nooit van gehoord?

MINA: Het is bijna middag.

ERNST (*ziet even naar de klok*): Voorlopig is het nog niet eens half elf! Dus wil ik eerst ontbijten.

MINA: Maar ik heb geen haring in huis.

ERNST: Haring? Wie vraagt er om haring?

MINA: Uw hele toestand vraagt om haring! Haring is het enige middel, dat u kan helpen weer enigszins te ontzuiveren.

ERNST: Zeg, ben jij soms met je verkeerde been uit bed gerold?

MINA (*haar koppige houding stijf volhoudend*): Ten eerste rol ik nooit uit bed. En ten tweede heb ik geen verkeerde benen!

ERNST: O nee? Mooi! En waarom ben je dan in zo'n gezellig humeur?

MINA: Dat weet u net zo goed als ik.

ERNST: Ik ben me van niks bewust.

MINA: Nee, dat zal wel niet. Maar dan zal ik u toch effe gauw uit de droom helpen. Uw schoonmoeder heeft me hier naar toegestuurd...

ERNST (*snel invallend*): Om voor mijn ontbijt te zorgen.

MINA: Nee, om een oogje in het zeil te houden.

ERNST: Dat dacht ik al. (*ironisch*) Ja, ik heb 'n schat van 'n schoonmoeder. En heb je daar de pé nu over in?

MINA: Nee, maar wel, omdat ik nu na drie dagen al moet merken, dat u uw vrouw bedriegt!

ERNST: Hè??? Ik mijn vrouw bedriegen??? Hoe kom je daarbij, mens?

MINA: Ik heb scherpere ogen dan u denkt. Ik weet wat van het leven af. Ik heb ondervinding! Ik ken de mannen! (*knarsetandend bij de gedachte*) O... vijftien stuks... (*dan snel*) o nee, daar heb u niks mee te maken! Maar ik heb meelij met die arme vrouw aan zee!

ERNST (*schudt het hoofd*): Mina, nou ken je me al zolang ik verloofd ben met de dochter van je mevrouw! Durf je nu werkelijk zoiets van

me veronderstellen?

MINA (*terugkrabbelend*): Nou ja... maar verlovingsstijd telt eigenlijk niet mee. En sinds u getrouwd bent, heb ik er geen oog meer op kunnen houden. Behalve de drie laatste dagen dan. En nu gisterenavond...

ERNST: Klets geen onzin! Als mijn vrouw thuis geweest was, was ze meegegaan! Dat doen we iedere eerste Maandag van de maand! Was me dan achterna gelopen, als je me niet vertrouwt! Dat was toch de opdracht van mijn schoonmoeder!

MINA: Goed goed goed. Stil maar. Ik geloof u al. Als u maar weet, dat al mijn bezorgdheid voorkomt uit liefde voor uw vrouw. (*draait zich om, gaat naar de deur*) Nou, dan zal ik maar eens gaan zien, of ik een katerontbijt voor u bij mekaar kan scharrelen. (*Mina af*)

ERNST (*ziet haar na, glimlachend*): De mannenhaatster... Maar dat ik een haring nodig heb, dat heeft ze duvels goed gezien! Tjonge, wat is het laat geworden vannacht! (*Mina midden op, kijkt zeer bezorgd*)

MINA (*gehaast en zenuwachtig*): Meneer meneer... daar... daar...

ERNST: Wat is er Mina? Wat heb je?

MINA: Daar... daar... is een dame!!

ERNST: Een dame? Wat moet die?

MINA: Ze wil u spreken!!

ERNST: Nou, laat haar dan binnen!

MINA: Maar meneer! Dat gaat toch niet! U bent alleen!

ERNST: Heeft ze dan een revolver bij zich?

MINA: Veel erger meneer! Ze is jong! Ze is knap! En ze heeft rood op haar lippen! Misschien is het er wel één van het ideeën-wissel-spelletje!

ERNST: Ja, begin je nu weer! Laat die dame binnen.

MINA (*dreigend*): O... als u maar weet...

ERNST: Hoe heet die dame eigenlijk?

MINA (*nu bijna huilend*): Zei ze niet! Dat moest een verrassing blijven, zei ze. Ik ken dat soort verrassingen! Denk toch aan uw arme vrouw aan zee, meneer!

ERNST (*kort aangebonden*): Klets niet! Laat die dame binnen, zeg ik je.

MINA (*dreigend*): Goed! goed! Als u er maar op rekent... Ik was mijn handen in onschuld. (*Mina af*)

ERNST (*woedend*): Verduiveld! Ik zou niet eens meer in mijn eigen huis mogen ontvangen, wie ik wou! (*Mina laat Angelie binnen. Angelie is een zeer knap en charmant meisje van plus minus 28 jaar. Modern en artistiek*)

MINA: Gaat u binnen juffrouw.

ERNST (*ziet Angelie, staat perplex, roept stomverbaasd uit*): Hé!!!
Hoe is dat nu mogelijk!! Wat een verrassing!! (*Angelie lacht hem blij toe. Mina staat bij de deur het geval met verbaasde ogen op te nemen. Ernst loopt met uitgespreide armen op Angelie toe*) Kind, hoe kom jij hier zo plotseling uit de lucht gevallen! (*omhelst haar, kust haar op beide wangen. Mina schrikt zich dood. Haar ergernis zwelt tot kookpunt*) Tjonge, dat wordt een feest! (*houdt haar op een afstandje*) En wat zie je er goed uit! Knap! Welvarend! Mooi! Charmant! (*Mina kan het niet langer aanhoren*)

MINA (*briesend*) O....!! Cassanova! (*snelt dan af en gooit hard de deur achter zich dicht, zodat het huis ervan dreunt*)

ANGELIE: Wat was dat?

ERNST (*lachend*): O Mina. Trek je van haar maar niks aan! Een gediensstige van mijn schoonmoeder, om mijn huishouden te doen. Carla is niet thuis.

ANGELIE: Is Carla niet thuis?

ERNST: Nee, die is op vakantie. Maar kom eerst eens gezellig zitten. (*trekt haar mee en doet haar plaats nemen in een stoel*) Nee, zo heel dicht bij me. (*schuift haar stoel naar een andere stoel*) Of wacht, ik kom bij je op de rand van de stoel zitten. (*doet dit, maar springt er weer onmiddellijk af*) Of nee, ik moet je helemaal kunnen zien. Ik kom recht tegenover je zitten. (*heeft een gemakkelijke stoel dichtbij getrokken, recht tegenover haar*) Zo, nu kan ik je tenminste goed zien.

ANGELIE: Je schijnt nogal blij te zijn met mijn komst.

ERNST: Spreekt vanzelf! Hoelang hebben we elkaar nu al niet gezien?

ANGELIE: Vier jaar.

ERNST: Vier jaar! Tjonge tjonge! En dat voor een broer en zus!

ANGELIE: En wat is er allemaal niet gebeurd in die tijd! Jij verloofd en getrouwd!

ERNST: En jij een eigen dansgroep, hè!

ANGELIE: Ja, ik heb ook succes gehad. Maar jij hebt intussen ook niet onfortuinlijk geschilderd, heb ik wel gelezen in de kranten.

ERNST: Ik heb prachtige opdrachten gekregen, na mijn laatste expositie.

ANGELIE: Fijn! Heb je een lieve vrouw getrouwd?

ERNST: Een schat van een vrouw! Jammer dat ze nu niet thuis is. Maar als ik haar vandaag een telegrammetje stuur, is ze morgen hier.

ANGELIE: Ben je gek zeg! Laat haar lekker op vakantie. Ofschoon ik

wel erg nieuwsgierig naar haar ben.

ERNST: Maar je blijft hier zeker toch nog wel een tijdje. Heb je vakantie?

ANGELIE (*lacht*): Ik vakantie? Dat is er in ons vak niet bij, Ernst. Onze vakanties zijn onze tournees.

ERNST: Ben je op tournee?

ANGELIE (*knikt*): Je weet, dat ik met mijn groep voor vast verbonden ben aan de Weense Opera. (*Ernst knikt*) Nu gaan we enkele balletten geven in Londen. We zijn dus op doorreis.

ERNST: We we? Ben je dan niet alleen?

ANGELIE: Ik ben met veertien meisjes.

ERNST: Veertien meisjes?

ANGELIE: Ja, schrik maar niet. Ik ben niet van plan ze bij jou onder te brengen hoor.

ERNST: Daar heb ik anders niks op tegen.

ANGELIE: Ze zijn al ondergebracht in het Victoriahotel.

ERNST: Zo dat is jammer.

ANGELIE (*lachend*): Had je ze graag hier gehad? Waar had je ze moeten bergen?

ERNST: Nou... hier op kermisbedden op de grond. Jullie zijn toch kunstenaars!

ANGELIE: Hahaha! Jij bent nog altijd dezelfde Ernst!

ERNST: Dus jij komt hier ook niet logeren.

ANGELIE (*schudt het hoofd*): Ik mag mijn meisjes niet alleen laten. Maar ik nodig je uit vanavond in ons hotel te komen. Dan kan ik mijn knappe broer eens aan de meisjes voorstellen. Doe je het?

ERNST: Natuurlijk.

ANGELIE: Je zult er geen spijt van hebben. Het zijn charmante dingen. En dan maken we er een gezellige avond van.

ERNST: Ik trakteer op champagne zeg!

ANGELIE: Nou, dat zullen de meisjes aardig vinden. Maar niet te veel hoor. Ik draag de verantwoordelijkheid en de oudste is niet ouder dan 21.

ERNST: Dansen jullie dan ook een stukje voor me.

ANGELIE (*alsmaar glimlachend*): Natuurlijk.

ERNST (*klopt haar hierbij op de knieën en buigt zover mogelijk voor over*) Ik ben toch zo blij je weer eens te zien Angelieke! (*Hierbij ging midden deur open. Mina staat in open deur. Kaarsrecht en waardig*)

ERNST: Wat is er Mina? Kan je niet kloppen?

MINA: U zal mijn kloppen wel niet gehoord hebben, meneer! (*slaat met een pats de deur weer dicht. Af*)

ANGELIE: Wat heeft die toch? Is ze niet helemaal normaal?

ERNST (*even woedend*): Ach... Mijn vrouw is een schat, Angelie. Maar mijn schoonmoeder... Brrrr...! Die denkt maar, dat iedere man slecht is. En dat ik daar ook toe behoor. En nu heeft ze me die Mina op m'n dak gestuurd, om me te bewaken.

ANGELIE (*lachend*): Wat zeg je me nou? Het is toch niet waar zeker!

ERNST: Was het maar niet waar! Die onzin! En nu denkt ze natuurlijk, dat jij de een of andere vreemde vrouw bent.

ANGELIE: Dan zou ik het haar maar eens gauw vertellen.

ERNST: Komt straks wel hoor. Of misschien vertel ik het haar wel helemaal niet!

ANGELIE (*lachend*): Dat zou echt iets voor jou zijn! Dus je hebt het niet zo getroffen met je schoonouders?

ERNST: Och, niet getroffen, dat is het woord niet. Mijn schoonpapa is een dood goeie man. Alleen mijn schoonmoeder... je kent dat soort mensen wel. Kunstschilders zijn lichtzinnige mensen. Niks waard. Weet je, dat ik indertijd niet eens heb durven vertellen, dat ik een zus had, die aan het ballet was.

ANGELIE: Jammer, dat ik indertijd niet op je bruiloft kon zijn. Maar het ging heus niet. Het is me nogal geen afstand van Wenen naar hier. En we zaten toen juist midden in het hoogseizoen.

ERNST: Als je nu maar een paar maanden blijven kon.

ANGELIE: Na Londen kom ik terug, Ernst. En dan blijf ik een paar weken.

ERNST: Met al die meisjes?

ANGELIE (*lacht*): Nee, die stuur ik dan door naar huis. Maar na Londen kom ik kennis maken met je vrouw.

ERNST: O, je zult weg van haar zijn!

ANGELIE (*staat op*): Maar nu moet ik gaan, Ernst. We zijn pas gearriveerd. En ik kan de meisjes niet alleen met alle bagage laten zitten. Dus ik, kan op je rekenen vanavond?

ERNST: Natuurlijk! Champagne! Dans en meisjes! Wacht, ik breng je tot de deur. (*geeft haar een arm en gaat met haar midden af. Mina verschijnt in de open deur en ziet hen hoofdschuddend na*)

MINA: Die arme vrouw aan zee. Die arme vrouw aan zee... (*dan komt ze binnen en sluit de deur; slaat haar handen ineem*) Zoiets heb ik nog nooit beleefd! Eerst vraagt ie mij, of ik iets verkeerd van hem veronderstellen kan en nog geen vijf minuten later likt ie er eentje af, alsof ze een zuurstok is. En dat moet je met droge ogen aanzien. Je zou van woede uit je corset wippen! (*Ernst komt in goede stemming de kamer binnen*)

ERNST: Zo, en nu mijn ontbijt, Mina!

MINA (*met de handen in haar zij*): Heeft meneer nog niet voldoende

gegeten en gedronken?

ERNST: Wat bedoel je?

MINA: Wat zou ik bedoelen, ja! U bent nogal in een goede stemming, niet?

ERNST: O ja, ik voel me uitermate vrolijk en plezierig! Ik zou zo wel een rondje met je kunnen dansen! (*draait haar in de rondte*)

MINA (*woedend*): Schei uit! Schei uit! Blijf van me af! Ik word er draaiierig van! (*valt op een stoel*) Hè, daar zou een mens dol van worden.

ERNST (*lachend*): Mina, ik zal je vertellen, wie die dame was.

MINA: Ik wil het niet eens weten!

ERNST: Ook goed! Dan vertel ik het niet! In ieder geval ga ik vanavond naar haar toe! Dat wordt een heerlijke avond, Mina! Wijn! Champagne! Dans! Mooie meisjes!

MINA: Slampamper! Man van niks! Mooie meisjes hè...

ERNST: Danseresjes Mina!

MINA (*springt bijna uit elkaar van woede*): O... als uw vrouw het wist!

ERNST: Mag ze weten. Zou haar erg veel plezier doen.

MINA: Wat? Plezier doen? Haar dood zou het zijn!

ERNST: Toch niet Mina.

MINA: En u gelooft, dat ik dat geloven zou?

ERNST: Dat kun je geloven, ja.

MINA: Ik ben achterlijk, nou goed.

ERNST: Dan moet je het zelf weten. Over het ontbijt maak je je maar niet druk meer. Ik eet wel een broodje in de cafetaria, want ik moet eerst bloemen bestellen. (*plagend*) Bloemen voor vanavond, Mina! Ik denk, dat ik maar orchideeën neem! So long! (*Ernst snel midden af*)

MINA (*die nog zit, volkomen perplex*): Daar staat mijn verstand toch wel een beetje bij stil! Orchideeën... orchideeën... Ik heb nog nooit een tulp gehad van geen van mijn 15 vrijers. En meneer gaat orchideeën kopen, alsof het boterbloemen zijn. Ja ja... Drie dagen geleden, toen zijn vrouw vertrok, deed hij, alsof hij haar van liefde wel opknabbelen kon. Maar nauwelijks is ze weg, of meneer gaat orchideeën kopen om zich te amuseren met champagne-slurpende-danseresjes,.. Vrouwendief!... Allemaal hetzelfde die mannen! Ras-vagebonden! (*gaat links af. Midden komen op: Habakuk en Augusta. Habakuk is beladen met koffers en pakketten. Augusta, de schoonmoeder van Ernst, is een forse kordate vrouw. Habakuk is een klein gezet zakenmannetje. Om wille van de lieve vrede verdraagt Habakuk alles van zijn vrouw*)

AUGUSTA: Wat is dat hier voor een huishouden! Geen mens te zien

en alle deuren open! (*dondert*) Hé! Hé! Is daar niemand? (Mina *van links op*)

MINA: Allemensen! Mijn mevrouw!

AUGUSTA: Wat is het hier Mina? Een herberg, waar iedereen in- en uitlopen kan? Of een ordentelijk huishouden? Alle deuren staan wagenwijd open!

MINA: Staat de voordeur open? Dan moet uw schoonzoon dat gedaan hebben. Die is zojuist weggegaan.

AUGUSTA (*donderend*): Weggegaan?! Mijn schoonzoon weggegaan?! Waarheen Mina?

MINA: Hij is bloemen kopen. Orchideeën.

AUGUSTA: Bloemen kopen? Orchideeën? Ah...! dat is galant van mijn schoonzoon! Hoor je dat Habakuk: schoonzoon is bloemen kopen. Orchideeën! (*Habakuk, die nog steeds met de koffers en pakketten staat en hieronder bijna bezwijkt, knikt slechts*) Zet je koffers maar neer Habakuk! (*ziet haar dankbaar aan en plaatst de koffers op de grond tegen de muur. Dan wendt Augusta zich weer tot Mina*) Maar hoe wist hij dan, dat we vandaag zouden komen?

MINA: Dat wist hij niet.

AUGUSTA: En hij is bloemen kopen!

MINA: Maar niet voor u.

AUGUSTA: Niet voor mij??? En zijn vrouw is er ook niet! (*de betekenis ervan dringt plotseling tot haar door. Met zichtbaar genoeg over haar eigen schranderheid*) Aha...! (*dan donderend, met opgeheven vinger*) Habakuk!!!

HABAKUK (*die nog steeds met de koffers bezig was en met de rug naar haar toestond, schrikt op*): Hè? Wat is er?

AUGUSTA: Mijn voorgevoelens worden bewaarheid!

HABAKUK: Ah, de vrouw met de voorgevoelens!

AUGUSTA: Die bloemen Habakuk, die orchideeën zijn bestemd voor een vreemd vrouwspersoon! Is het niet zo, Mina?

MINA (*knikt*): Ze zijn bestemd voor een stel danseressen, met wie hij vanavond champagne slurpen gaat. (*heeft intussen jas en hoed aangenomen en gaat hiermee onder de laatste woorden midden af*)

AUGUSTA (*triumferend*): Ah...! Ik ben net op tijd gekomen, Habakuk! Zo zie je maar weer eens, dat mijn voorgevoelens me nooit bedriegen!

HABAKUK: Nee, als jij een voorgevoel van iets hebt, schijnt het beslist noodzakelijk ook altijd te moeten gebeuren.

AUGUSTA: Wat bedoel je hiermee, Habakuk?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto